

1611.26

Hjemmefronten har med glede konstateret at forretningsstandens front mot NS stadig festner seg. Det er særlig 2 aksjoner som for tiden er aktuelle, men i disse saker kreves det også den mest aktive motstand fra store og små handlende.

Kampen mot arbeidsmobiliseringen er den store hovedaksjon som alle stender og samfunnslag deltar i og her har bedriftslederne et særlig ansvar. Nazistenes forsøk på å få registrert ungdommen direkte ved meldeplikt og tilbakeholdelse av rasjoneringskort ble en fullstendig fiasko. Til tross for at det ble lokket med "skog og jordbruksarbeide til beste for felles livberging" ble det lumske anslag gjennomskuet og NS har gjennom pressen flere ganger gitt til kjenne at forsøket var mislykket. Den norske ungdoms reaksjon mot arbeidsmobiliseringen har vakt oppsikt i allierte og okkuperte land.

Men nazistene har ikke gitt opp. De prøver nå å få registrert ungdommen ved å øve press på arbeidsgiverne. Bedriftstillingen har gitt slette resultater; til og med de få oppgaver som er kommet inn er for en stor del ødelagt. Det er nå opprettet nemnder som skal gjennomgå hver enkelt bedrift og avkreve arbeidsgiverne oppgaver over ansatte. Det er den riksbefullmektigede Astrup som setter angiveriet i system og gir det et skinn av vanlig oppgaveplikt til arbeidskontorene. En representant for disse utvalg, ledsaget av 2 hirdfolk, har i disse dager begynt å oppsøke bedriftene forsynt med en fullmakt fra riksbefullmektiget Astrup. Når det gjelder utskrivning eller registrering til nasjonal arbeidsinnsats er parolen for bedriftslederne klar: De utskrevne som selv tar et nasjonalt standpunkt må hjelpes best mulig. Registreringsskjemaer utfylles ikke. Nå skal altså nye metoder forsøkes, bl.a. personlig pågang. Dette endrer ikke forholdet og en bedriftsleder må heller ikke under disse omstendigheter være behjelpelig med oppgaver eller opplysninger som letter fienden i hans utskrivningsarbeide selvom altså disse besøk krever mere direkte og aktiv motstand. Motstanden kan anta forskjellige former, og det blir hver bedriftsleders sak med kjennskap til bedriftens spesielle forhold å finne den mest effektive motstandsform.

Parolen er klar og den er fulgt av andre yrker. Advokatstanden fikk pålegg om å oppgi sine fullmektiger, men unnlot å svare. Endel fremtredende advokater ble arrestert og fikk dom på 6 mnd. mens andre fikk formuen beslaglagt. De nye direktiver for opptagelse på handelsskolene viser også at klappjakten på ungdommen er i beste gjenge. Forretningsstanden må ikke svikte denne gang, som så mange ganger før. Det kan koste ofre i den øyeblikkelige situasjon, men ofrene vil bli større etterpå for dem som svikter. Vi har notert oss de firmaer som har utlevert sitt personale til utskrivning og kan forsikre at deres ettergivenhet ikke skal bli glemt. La oss vise at det også innen handelsstanden finnes folk som har ryggrad og mot til å stå på sitt standpunkt.

Det nytter ikke å si at man ikke visste at skjemaene ikke skulle besvares. Hjemmefronten godtar ingen slike unnskyldninger.

Kontingentsaken.

Kontingentsaken er den annen store aksjon vi skal behandle i dette nummer. Vi følger innbetalingene meget nøye og kan glede våre lesere med at det går svært lite inn. Kolonialgrossistene i Vestfold danner en beklagelig unntagelse og har skilt seg ut fra sine kolleger på en lite fordelaktig måte. Ellers er grossister, agenter og kjøpmenn gått manjevnt inn for å sultefore Handelsforbundet og alle dets utvekster.

Mens kontingentkravet til grossistene og agentene ble utsendt henholdsvis fra Norges Grossistforbund og Norges Agentforbund, har Norges Kjøpmannsforbund tvunget de enkelte landsbransjeforeninger til å sende

ut kravet til kjøpmennene. Forbundet har trykt ferdig kravkort som gir det utseende av at oppfordringen kommer fra bransjeforeningen, og pengene skal sendes til en postgirokonto som ikke er opprettet og ikke disponeres av bransjeforeningen.

Det er en selvfølge at kjøpmenn ikke lær seg villedede av denne frekke fremgangsmåte. De purringsskrivelser som er gjort ferdig med bransjeforeningenes tekst skriver seg heller ikke fra bransjeforeningene, som sikkert tar avstand fra de trusler som der er tatt med.

Når dertil kommer at bare et fåtall foreninger etter energisk pågang har mottatt "bidrag" av de midler som er innbetalt i 1943 til den daglige drift, burde det være klart at landets kjøpmenn avslår å betale denne kontingent, som i realiteten er en skatt til partiorganer.

Hver eneste butikk i landet - det være liten eller stor - må konsekvent neglisjere disse kontingentkrav og forholde seg som ovenfor nevnt. Men begrunn ikke nektelsen av betalingen med at De har fått Handelsnytt. Det kan bare skade saken og Dem selv.

Enhver forretningsmann må bidra til å dødlegge det nye organisasjonsliv. I Økonomisk Revue stod nylig inntatt en fortegnelse over Handelsforbundets fylkestillitsmenn. Flere av disse herrer er oppnevnt som fylkestillitsmenn uten egen vilje og medvirkning og betyr overfor alle som vil høre på dem sin nasjonale innstilling. Men det er ikke nok. Vi vet at flere av disse tillitsmenn lar seg skremme til å møte på Handelsforbundets møter og deltar i forhandlingene forut for de mange besynderlige beslutninger som der blir truffet. Forretningsmenn som er oppnevnt i utvalg eller styrer mot egen vilje plikter å protestere, og hvis det ikke nytter må de holde seg borte fra alle møter uansett hvilke trusler som blir fremsatt. Vi skal ikke nevne navn her, men vi har et par bransjer i kikkerten. Dette gjelder uansett om møtene er av politisk eller sies å være av rent faglig art.

La dette Handelsnytt gå videre til kolleger så alle kan bli kjent med disse retningslinjer. Forretningsstanden er en stor og mektig stand hvis holdning kan få stor betydning, men da mengden av forretninger er så stor og ligger så spredt, er det vanskelig å nå alle. Hjelp derfor hjemmefronten med å få dette Handelsnytt spredt mest mulig.